

Potepanje po Benečiji (in malo po Trentu) – 30.5.2021 – 12.6.2021

Za prvo potepanje v letu sva izbrala Benečijo, njen gričevnati, predalpski del. Pravzaprav so naju zanimali ostanki I. svetovne vojne, predvsem inženirski podvigi na tem področju, ki so nastali ob koncu vojne. Iz zgodovine poznamo razplet bitk po polomu italijanske vojske v kobariški bitki na soški fronti, ko je avstroogrška vojska novembra 1917 podila italijane najprej do reke Tilment, nato pa jim, po težavah z oskrbo zaradi prehitrega napredovanja, omogočila še prehod čez reko Piavo. Tu so podrli vse mostove in se uspeli zabarikadirati. Okoli gore Monte Grappa so zgradili trdnjave in goro zavili v mrežo podzemnih prehodov z mitraljezi in topovskimi postajami. Kljub temu pa so tik pred zimo Avstrijci decembra 1917 zavzeli dva pomembna vrhova, Monte Tomba in Asalone.

Ob razpadu avstroogrskega cesarstva oktobra 1918 in dogovora o prekinitvi ognja, se Italijani tega dogovora niso držali in v zadnjih dneh »junaško« zajeli 350.000 bežečih in samorazoroženih vojakov in tako slavili veliko zmago, ki jim je prinesla tudi velik del ozemlja, kjer so v zgodovini živeli Slovenci.

nedelja, 30.5. – Ljubljana - Sacile: 214 km

Za prvo postajo sva v nedeljo popoldne izbrala **Sacile**, mesto na koncu tedanje avtoceste proti Dolomitom, kamor smo leta hodili na družinska smučanja, a ga zaradi naglice nikoli nismo uspeli pogledati od blizu. Parkirala sva na dostojnem PZA in se zamaskirana podala v še kar zanimiv zgodovinski center mesta. Glede na covidno situacijo dodajava, da so maske dosledno nosili prav vsi, od majhnih otrok do kolesarjev in to brez kakršnekoli prisile. Večerni drink na eni od mnogih kar dobro zasedenih gostinskih teras je lepo dopolnil začetek najinega pomladnega potepanja.

Spanje: **PZA Sacile, 45.95671, 12.49651 - 5 eur, voda, odtoki, brez elektrike**

ponedeljek, 31. 5. – Vittorio Veneto ,Lago di Lago: 38 km, kolo 19 km

Zjutraj premik na sledečo lokacijo, **Vittorio Veneto** na P za avtodome na 45.98699, 12.30844 – 0 eur. Kolesa ven in hitro na ogled muzeja I. svetovne vojne – Museo della Battaglia, par km stran v Meschiu, enem od dveh predelov mesta. Tam se nahaja tudi grad San Martino, katedrala in osrednji trg s spomenikom junakom I. svetovne vojne. Na najino žalost je ob ponedeljkih muzej zaprt, zato jo mahneva na drug konec mesta, zgodovinski del Serravalle na ogled starega mesta, Scalinate in samostana Sv. Avgusta. Oglede sva kar hitro zaključila in se po kolesarki vrnila do AD

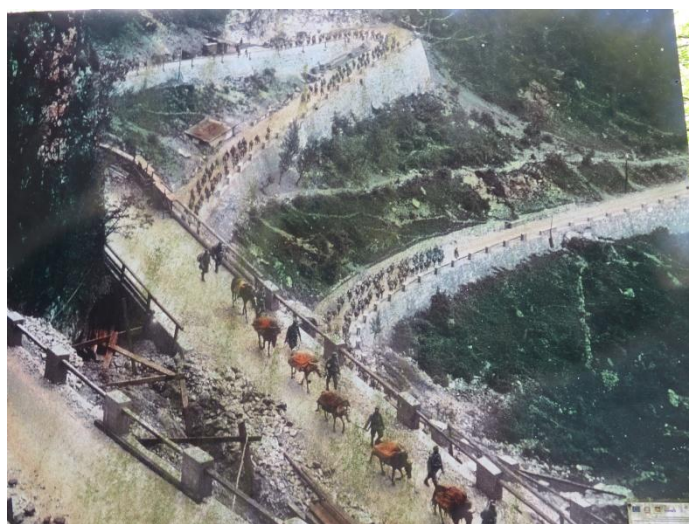
Po kratkem premisleku ugotoviva, da za ogled mesta eno dopoldne zadostuje in se odpraviva na naslednjo postajo, v 10 km oddaljen kraj Tarzo oz. camp ob jezeru **Lago di Lago**. Ob 1h sva že sparkirana na travniku v rahlo zasedenem campu in uživava v zelenju, v družbi s prvimi komarji. Sledilo je rahlo izležavanje in kratko raziskovanje s kolesi okoli jezera, kjer sva našla še en P za avtodome, a brez osnovne oskrbe. Pred večerjo še tuširanje z maskami in klepet s sosedi Poljaki.

Spanje: **camp Lago di Lago, 45.98300, 12.22749, ACSI 20 eur**

torek, 1.6. – Lago di Lago, San Boldo: kolo 28 km

Danes začenjava kolesarsko razgledovanje krajev vzdolž zadnjih bojev v I. svetovni vojni. Za prvi dan izbereva cesto čez prelaz **San Boldo**, katerega fotografije naju vlečejo že skoraj dve leti. Cesta iz doline Piave čez prelaz do Valmarina imenujejo tudi Strada dei 100 giorni – cesta stotih dni, saj je od februarja do junija 1918 avstroogerska vojska in 7.000 delavcev, ruskih ujetnikov in lokalno prebivalstvo od otrok, žen in starcev, razširilo lokalno stezo v dostavno cesto za topove. Takrat še ni bilo kamionov, bagerjev, rovokopačev, temveč mule, cepini in žuljave roke graditeljev. O žrtvah, kot na Vršiču, nemo pričajo le obcestne kapelice in zahvale Antonu Padovanskemu.

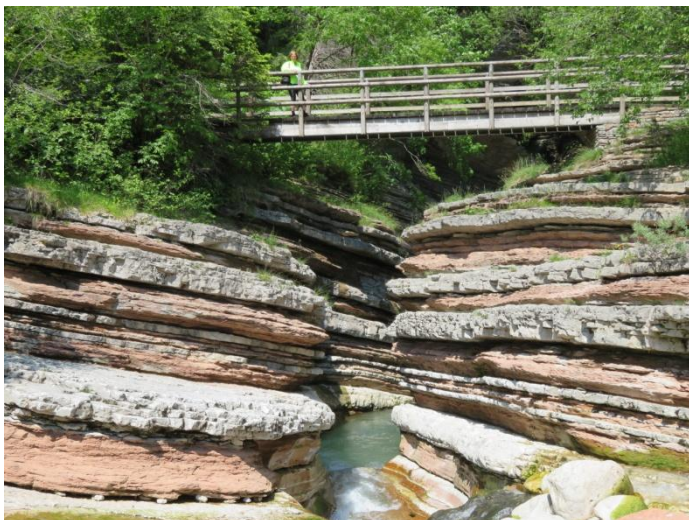

Na začetku se zdi, da na koncu ne more biti drugega kot konec doline. Nato se odpirajo pogledi na gradbeno mojstrovino, ki je danes razširjena v moderno alpsko cesto v dolžini 6 + 9 km in 450 višinskih metrov ter na vrhu sedem zaporednimi predorov. Na začetku sicer tabla z omejitvijo 3m, vendar tudi prepoved za AD in prikolice. Uživava na vožnji po zložni cesti in osvetljenih tunelih. Električna kolesa so bila sicer v pomoč, ker so bile na vrhu vse gostilne zaprte zaradi praznika.

Po krajšem postanku ob lastni vodi, nadaljujeva pot na drugo stran še nekaj km do vasi Signa in kažipota do **Brent de l'Art**, druge lokalne zanimivosti. Po nekaj km klanca se betonska cesta nadaljuje po gozdni stezi, ki je vse težje prevozna. Po skoraj eni uri mučenja končno prideva do vintgarja z zanimivimi usedlinskimi stenami, skozi katere si je hudournik Ardo izdolbil svojo pot. Na drugi strani mostu srečava skupino popotnikov, ki naju podučijo, da je le km stran lepo parkirišče v vasi Sant' Antonio in da so bili najini kažipoti le za pohodnike. Toliko v poduk zanamcem na poti.

Ponoven dvig za 200 višinskih metrov in prijeten spust naju priganja proti vasi **Tovena**. Narediva kratek obvoz skozi vas, fotkava lesene izrezljane lisičke in veverice, skozi vas teče lepo urejen potok s sprehajalnimi potmi, lep je osrednji trg pred cerkvijo in urejene restavracije, a si zaslužen pivo privoščiva v prijetni obcestni gostilni na spodnjem delu vasi. Tudi tokrat ob opazovanju dosledno zamaskiranih obiskovalcev in mimoidočih vaščanov. Še nekaj km po še kar prometni cesti in tablah, ki opozarjajo na kraje poslednjih bojišč v I. svetovni vojni, nato ob jezeru nazaj v mir in uživanje prijetnega ambienta, lepega vremena in čudovitega sončnega zahoda.

Spanje: camp Lago di Lago

sreda, 2.6. – Lago di Lago: kolo 36 km

Današnje pohajanje pričneva v kraju **Cison Valmarino**, nad katerim se bohoti grad Castel Brando, eden največjih gradov-hotelov, od nedavno pod Unescovo zaščito. Zgodovina sega v srednji vek, v rimski Kastrum in kopališče, kasneje pod vladavino Gotov, Langobardov do družine Brandolini, ki iz vojaške trdnjave zgradijo razkošen dvorec. Iz P naju za 1 eur vzpenjača dvigne do dvorišča z lepim razgledom na mesto in okolico. Hotel je razkošno opremljen za petične goste, ima pa tudi prijetno restavracijo in pizzerijo za obiskovalce. Po ogledu nadaljujemo do sosednje vasi **Folina**, ki se ponaša s cisterjanskim samostanom, zgrajenim leta 1.268. Po izročilu naj bi cisterjanci že v 7. stol. na tem mestu našli kamniti kip madone z otrokom, ki še danes krasi osrednji oltar cerkve. Posebej navduši križni hodnik samostana in zunanji kolonadni hodnik s pogledi na vrtove in dolino.

Za povratek izbereva pot čez vinorodna področja, kjer pridelujejo odlično vino **Prosecco**. Najprej **Molino della Croda**, mlin, slap in lokalna izletniška točka, nato vinorodni grički čez Zuel di Qua in Zuel di La z nekaj nobel vinarijami, ki vabijo na degustacije, na žalost pa so vse visoko nad cesto, zato le odbrziva mimo. Naredila sicer nisva veliko km, vendar utrudljivih, saj se cesta stalno dviga in spušča, kot je običajno za vinograde. Zadnje mesto pred spustom proti jezeru je Tarzo, živahno kmetijsko središče. V kamp sva se vrnila utrujena, a zadovoljna s čudovitimi ogledi in lepo naravo.

Spanje: camp Lago di Lago

četrtek, 3.6. – Bassano del Grappa, Marostica, Brezzavalle: 137 km

Danes sva naredila premik proti naslenji super destinaciji. Najprej naprej po dolini vinogradov v središče pridelovanja Proseca, **Valdobbiadene**. Kljub rani uri in vožnji me je že prva ponudba potegnila v lepo vinsko klet, kjer se je po kratki degustaciji vinska klet AD ojačala za lepo zbirko spumanta, šampanjca in vina. Sledil je spust do reke Piave, kjer sva si najprej ogledala grobnico Poderobba, kjer so shranjeni padli francoski soldati. Zatem v hrib po ozki cesti, ki naju po 8 km pripelje na **Monte Tomba**, prizorišče enih težjih bitk v zaključku vojne. V nadaljevanju sva se ustavila v **Possagnu** na ogledu neoklasičnega Templja, ki ga je projektiral domačin Antonio Canova. Mešanica panteonskih stebrov in kupole v manieri bazilike je najbolj znano arhitekturno delo priznanega kiparja. Po ogledu impozantne stvaritve do **Bassano del Grappa**, kjer sva zaradi praznika le s težavo dobila prosto parkirno mesto, vendar leseni most Ponte degli Alpini, delo Andrea Paladia iz l. 1.571 čez reko Brento, si je v teh krajih le potrebno ogledati. Po ogledu mesta naju je lakota pregnala v gostilno z lokalno hrano, kjer sva med imenitnimi imeni izbrala in dobila čufte v paradižnikovi omaki, kar naj bi bilo zelo lokalno. Sledi **Marostica**, kjer sva prvotno nameravala prespati, vendar sva si zaradi sparine ogledala le osrednji del mesta s spodnjim gradom in vstopnimi vrati, za vzpon po stopnišču Carminov na zgornji grad pa se nisva odločila. Na hitro se prestaviva na sledečo lokacijo, dolino **Pasubio**, na izhodišče za **Piccole Dolomiti**. Pri gostišču Ponte Verde z domačini spijsva kozarček ob hrupu motoristov, ki se vračajo z izletov.

Spanje: PZA **Ponte Verde**, 45.76029, 11.19495, 5 eur

petek, 4.6. – Val Pasubio; kolo 15 km

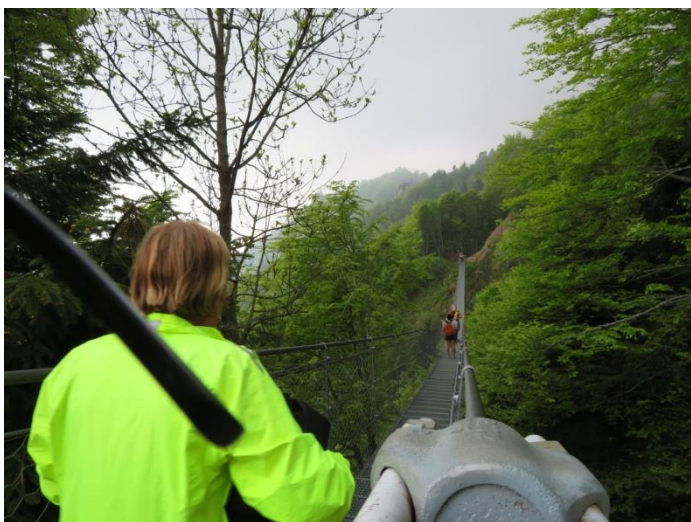
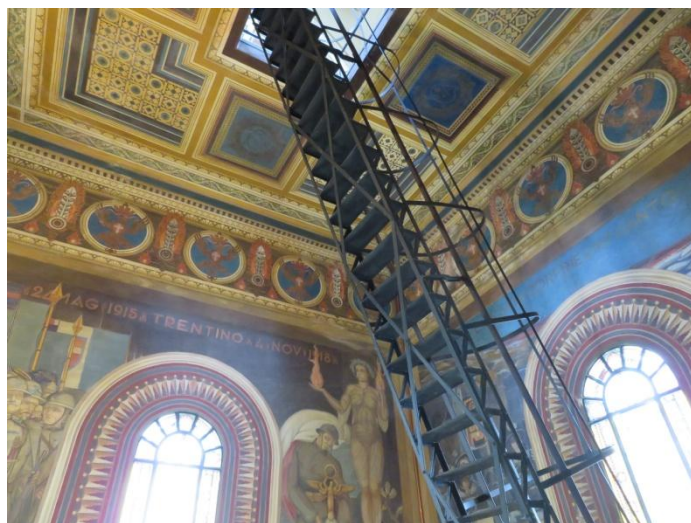
Po nasvetu domačinov se takoj zjutraj dvigneva na novo lokacijo, 300 m višje, preko passo Xomo na parkirišče ceste 52 tunelov – **Strada delle 52 gallerie** – 45.77957, 11.22860 – 6 eur/24 ur. Tu sva planirala dvodnevni program, s kolesom do **zavetišča A. Papa**, drugi dan pa do tja peš po

tunelih. A načrt so nama zbili že domačini prejšnji večer, češ da je cesta zaprta zaradi snega in plazov!! Tako se odpraviva peš, obuta v gojzarje in pohodne palice. Vendar pa tuneli, ki naj bi bili kratki, presenetijo, saj jih je kar nekaj dolgih med 50 in 97 m in sva si morala svetiti s telefoni. 5,5 km dolga pot je z razgledi in fotkanjem trajala 3,5 ur, v zaprti koči na vrhu sva le dobila 3 plastenke vode in se odločila za sestop po 9 km dolgi **Cesti herojev**, po kateri naj bi se pripeljala s kolesi. Prva tretjina je bila res še pod snegom, ostali del pa se je vlekel kot jara kača. Po treh urah hoje sva bila zrela le še za povratek na PZA, saj bi bilo jutranje srečavanje zaradi ozke ceste precej problematično. Tam le še pozno kosilo, pirček, občudovanje zahoda sonca in zaslužen počitek.

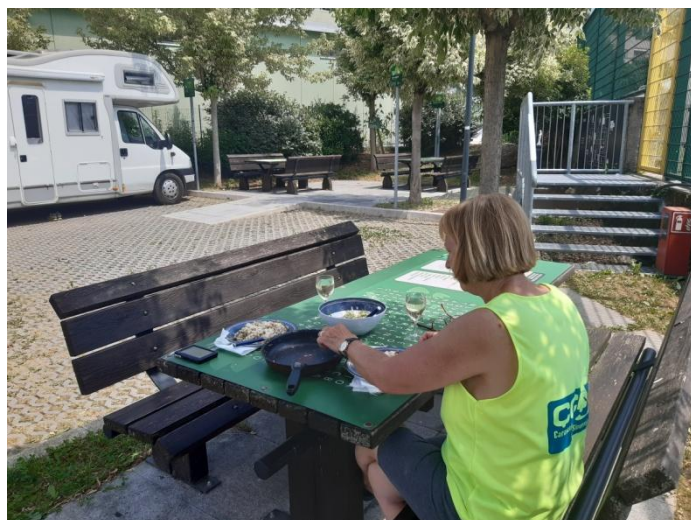

sobota, 5.6. – Val Pasubio, Rovereto: 39 km, kolo 15 km

Zjutraj najprej ogled slapov Brezavalle, ki so naju celo noč motili, nato na kolo in v hrib do Osario Pasubio, grobnice vojakom 1. armade. Nato še malo v hrib do visečega mostu Avis oz. Ponte Tibetano, 150 m mostu iz jeklenic čez sotesko. Pot naprej do razgledišča Sengio Alto so nama pokvarile dežne kaplje, zato povratek do avtodoma, higienski servis in nadaljevanje do Rovereta.

Pred koncem dneva je bil v načrtu še ogled trdnjave Pozzacchio, do katerega pa je bila pot preko predorov zaradi vdorov zaprta brez predhodnega obvestila. Med covidom se pač nič ne popravlja! Na PZA v **Rovereto** prispeva tik za štirimi italjanskimi camperji, ki so potrebovali za vhd 15 minut

Vreme postaja vroče in soparno, tudi zaradi razvajenosti spanja na višini okoli 1.000 m. Zato sledi še pozno kosilo in trenutno uživanje miru na PZA, Italijani so namreč odšli na ogled mesta.

Spanje: **PZA Rovereto, 45.90241, 11.03672, 16 eur**

nedelja, 6.6. – Spiazzi, 60 km, kolo 14 km

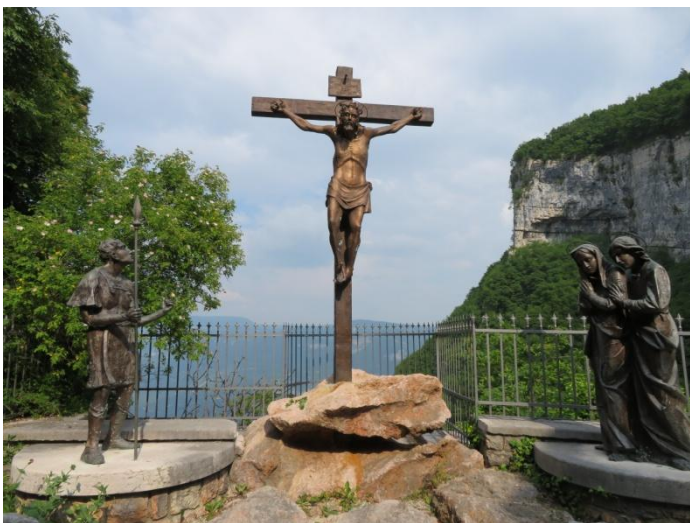
Zjutraj počakava, da se hrup zaradi odhoda Italijanov poleže, nato na kolo in v mesto. Najprej na Castel Dante, trdnjavo, ki dominira nad mestom. Vojaški muzej in skromno opremljen grad ne pusti kakšnega večjega vtisa, pač pa navduši nekaj km oddaljen Eremo di San Colombo, v skale vzdana cerkev, zgrajena v 13 stoletju čez votlino, v kateri naj bi živel puščavnik. Sledi ogled mesta, lepe stare mestne hiše, ki sedaj gosti banko, MART, ena najboljših italijanskih galerij moderne umetnosti, vojaški muzej, tudi mesto je pritegnilo z lokalčki in lepimi hišami, nedeljskim sejmom starin, mašo na prostem s petjem, baletom in folkloro, ter dobrim kapučinom.

Po hitrem kosilu odhod naprej v nacionalni park San Boldo. Najprej do Bretonico, nato Chalet Falco, nato nas Garmin pri San Valentinu pošlje v naslednji hrib, ki pa se nenadoma brez predhodnega opozorila konča s prometnim znakom z omejitvijo višine 2,5 m. Po informaciji o višini tunela se vrnemo kakšnih 500 m nižje in preko Lago Pra di Stua naprej po kar strmi in ozki cesti.

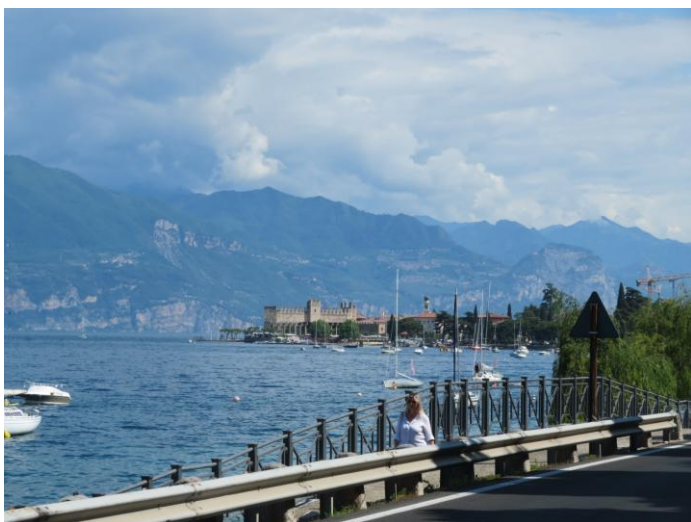
Ob 16,30h prideva do nove destinacije, cerkve **Madonna della Corona** pri Spiazzi. Od parkirišča še dober km po hribu navzdol, ob križevem potu iz postaj v bronu v naravni velikosti, pridemo do čudovite cerkve, stisnjene ob skalo na majhni polici. Pričetek maše z zvonjenjem in petjem je čarobnost trenutka še povečalo. Po dobri uri se vrnemo na P, k sreči z lokalnim mini busom. P v vasi je gostil tri avtodome, gostišča v vasi pa precej več potencialnih okužencev. Dežne kaplje, ki so se pojavila pozno popoldne in ponovno ponoči, so močno pripomogle k mirnemu spancu.

Spanje: **Spiazzi P**, 45.64817, 10.85242, 0 eur;

ponedeljek, 7.6. – Garda, Riva del Garda: 43 km

Poslavljava se od Benečije in seliva v pokrajino Trento ob Gardskem jezeru. Ime izhaja iz imena mesta Garda, to pa iz germanske besede warda, ki pomeni kraj straže. Je največje jezero v Italiji in priljubljena počitniška lokacija v severni Italiji. Najprej se spustiva do mesta Garda in parkirava na PZA – 45.57590, 10.71039 – 2h 8 eur, 24 ur 20 eur. Sprehodiva se ob obali in si ogledujeva ladje, ki povezujejo mesta ob jezeru. Sprehodiva se po mestnem jedru med restavracijami, pubi in trgovinicami. Dve uri hitro mineta, nadaljujema na sever mimo Malcesine do **Riva del Garda** v PZA Brione, kjer ujameva eno od poslednjih mest. Popoldne skok do Coop, kjer za 2,5 eur kupiva celega pečenega piščanca, s pečeno zelenjavo, krompirčkom, pirom odlična kočerja. Še počitek....

Spanje: **PZA Brione, Riva del Garda, 45.87957, 10.85915, 0,50 eur/h za max 48 ur**

torek, 8.6. – Riva del Garda, kolo 39 km

Zjutraj kavica in rogljiček v Sailing bar na obali, nato pa s kolesi do starega dela mesta in po **Strada da Ponale**, nekdanji edini povezavi mesta s svetom, v hrib čez tunele in serpentine, vseskozi pa z izjemnimi razgledi na Rivo in obalo jezera. Do Belvedere Alto po makadamu, naprej pa po asfaltu, ki so ga včasih težko premagovali stari avtobusi, do razgledne točke Regina Mundi

z veličastnim spomenikom. Od tu naprej do Pregasine, in še dalje do razgledne točke Punta Rarici na 900 m. Po vrnitvi do Belvedera še vzpon do jezera Lago di Ledro, pa zopet nazaj, saj je bil načrtovan spust do jezera zaradi dolgih tunelov prepovedan za kolesarje. Spust nazaj po Ponale naju kar utruji, zato se pirček v starem delu Rive kar prileže. Danes sva naredila veliko višincev in skurila baterije skoraj do nule. Še ogled mesta in povratek na klepet s sosedi Italijani na PZA.

Spanje; PZA Riva del Garda

sreda, 9.6. – Limone, 22 km

Zjutraj s kolesi počasi čez drugi del mesta Torbole do izhodišča v adrenalinski park in pričetek razgledne poti **Busatte Tempesta**. 10 km poti nad jezerom v senci borovcev so opremili s tremi pontonskimi prečkami s skupno 407 stopnicami. Najprej navzdol, nato pa nazaj, so kar hud zalogaj, vendar tehnični presežek in izjemni razgledi odtehtajo napor. Po vrnitvi hitra odjava (49-ta ura stane že 5 eur!) in nadaljevanje poti po severni strani čez številne galerije do campa v **Limone del Garda**. Načrtovani obisk Cascade del Varone sva izpustila, pešačenja imava za danes dovolj. Camp je lep, z ogrevanim bazenom, kljub Acsi izposlujeva parcelo v prvi vrsti tik nad jezerom. Zato si do konca dneva privoščiva le še kratek skok do mesta na pico in pivo in nazaj v nirvano.

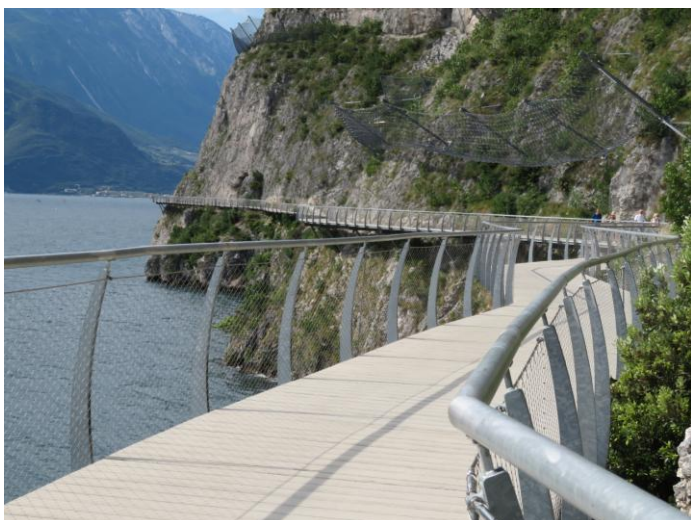

Spanje: **Camp Garda, Limone, 45.80556, 10.78778, ACSI 20 eur**

četrtek, 10.6. – Limone, kolo 16 km

Zjutraj najprej šok. Načrtovan biser za konec potepanja, čudovita Strada della Fora, pot po soteski na razgledne ploščadi nad jezerom, je zaradi udara zaprta že štiri mesece. Ostane nama le ogled nove kolesarske steze po pontonih ob jezeru, ki pa navduši le v tehničnem pogledu, vendar je dolga le največ 2 km, nadaljevanje onemogočeno zaradi zapore biciklistom skozi predor, do

izhodišča pa le po prometni cesti ali po ozki poti skozi staro mesto, rezervirani za pešce. Kljub rahlemu razočaranju, počasen sprehod po starem delu Limone, po živahnih ulicah, lučicah, lepih hišah, trgih in prijaznih kafičih pusti lep vtis mesta, ki si ga je brez dvoma splačalo obiskati.

Po hitri odjavi še pot proti domu skozi tunele do Desenzana in naprej po AC. Nekje vmes se še odločiva za postanek in dopust v Gradežu, kjer ponovno uživava gostoljubje tega prijetnega mesta. Naredila sva **1.062 km**, veliko kolesarskih višincev, zgledno planinarila in uživala lepote cele poti.